

Rozbouřené moře

Pokaždé se vykloním z okna, když je ziskost za zdí a klepe do pootevěných dveří. Ulice je dno moře, stromy se tu vlní jako korálové řety na krku planety. Dnes se dole nikdo neklepeť pozadu, přinejhorším tam chodí proti proudu, nebo jen nechávají odplavat své povinnosti.

Po těch nejrovnějších řetech jezdí ponorky, jsou důvno neschopné se zvednout ze dna, protože pasažéři byli celí vřky přezemní a bzliví, proto se nevynoší. Je to divná svít, proti vř logice se bojím spadnout z toho okna, já nř jak vřm, ře bych nevyplaval nahoru, na modrou hladinu plnou mraňných vln, vřm, ře by mi vzduch z plic vzal prudký proud, neř by si mř stařily vřtvemi přitřhnout sasanky.

Korřli by to urřitř pobavilo, řtřkali by, divoce tahali za vodřtka, ve snaze se vytrhnout a lřznout si rži.

Ve skuteřnosti bych nevykrvřcel jako Titanic v bezmřsřnř noci, ani jako konstrukce střechy nad letořnř slřmou, vpřjejřcř se krustou lořskřho sena do zemř. Urřitř ne, nevykrvřcel, ale kam bych padal, copak tam majř nřco zadarmoř Copak jsem uř uvřřil, ře lidi se odrřř ode dnař Oni po nřm chodř! Přtř pater pode mnou jim kařdej krok rozvřřř blřto přřmo do korřlř, kterř nepoznajř co je řpatnř, ale třm řpatnřm se krmř, vidřm to přes divnou bariřru před oknem, do vody nedosřhnu, ale nade mnou je přece přtř pater vody. Vidřm to. Blřř se sem velikej střn, lovec vlkř, zdřli pouřtř miny, kterř se blyřtivř zabodřvajř do řtesř a burřcř, kdo jinř by to teda byl, kdř ne loř smrtiř Blatouchy na mořřch nejsou! Nevrařdř!

Z řřru vřbuchř, z toho obrovskřho tlaku se mi hroutř řtřt, po kapkřch přřmo do obliřeje, tak musřm křiřet, protože ledovř střepiny se zabodřvajř do nřlady a mř to rozřřiluje. Snařř se mř vytlařit do mřstnosti, chtřřjř sem pustit moře, ale to ne, křiřřm, musřm vyplavat na svřtlo, neř mř řřr min přřitiskne na dveře, kterř si oklepřvř řzkost. Torpřdoborec je nade mnou, vřm to, ale miny padaj do podvodnřch anemřnek za ponorkovou dřlnicř. Jeřtř mřm řas vyskořit, potkat vlny a vyhnout se tř velkř lodi smrti. Vřichni ostatnř uř utekli, je to tam samotnř a přřzdnř, ale jř se stejnř nepotřebuju odrazit ode dna, i kdřby to řlo. Pořřdnř se nadechnu, předřm svř třlo vlnřm a proniknu skřz tanřřcř svřtla pryř!

Nenř řas řekat na potopu, mřme to vydrřet a přeřřt, to nekoneřnř rozbouřenř moře.

www.psanci.cz